

В настоящее время в основном сложились механизмы управления приемом в ВУЗы. Главным регламентирующим документом этого процесса является Правила приема в ВУЗы, утвержденные соответствующим министерством. Но ежегодные (а в некоторых случаях и в ходе вступительной кампании) изменения в этом документе актуализируют выработку и реализацию новых управленческих решений, которые не всегда основаны на научных принципах и закономерностях управления.

Безусловно, в существенной управленческой оптимизации нуждается и работа приемной комиссии как главного «штаба» вступительной кампании.

Своеобразным механизмом, который имеет и управленческое воздействие, является функционирование программы «Конкурс», которая призвана обеспечить прозрачность и гласность процесса проведения конкурса при зачислении в ВУЗ. Опосредованное управленческое воздействие системы «Конкурс» заключается в ее влиянии на выбор абитуриентом ВУЗа в зависимости от его профессиональной мотивации и рейтингового положения в условиях конкурсной ситуации.

Прием в ВУЗ является сложным, многогранным, продолжительным процессом, и как любой процесс он нуждается в оптимизации управления на научной основе.

ВРАХУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ АСПЕКТІВ В МЕХАНІЗМАХ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ ЩОДО ІНКЛЮЗИВНОЇ ШКОЛИ

Федан Ярослав Ігорович

Національний університет «Львівська політехніка»
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Зображено варіанти концептуальних підходів до вирішення проблем людей з інвалідністю щодо отримання ними гідного рівня освіти, визначено деякі принципи механізмів державного управління щодо впровадження інклюзивної освіти.

Однією з важливих проблем соціальної політики щодо адаптації людей з обмеженими фізичними можливостями в суспільстві зі складною стратифікаційною структурою є доступність системи освіти для окремих соціальних груп. Освітня політика держави переживає процес трансформації під впливом змін ринкової економіки. [5]

Становлення загальнолюдських гуманістичних цінностей, критеріями яких виступають не лише уявлення про такі моральні якості, як доброзичливість, повага до людської гідності, милосердя, доброта, людяність, толерантність, а й практичні дії, вчинки, наміри людей, є стимулом для розвитку і допомоги в наданні освіти неповносправним. [1].

Цей принцип, відображений у низці міжнародних документів, покладений в основу організації інклюзивного навчання дітей з особливими потребами щодо освіти, який впроваджується з метою реалізації їхнього права вибору навчального закладу та форми навчання за місцем проживання із забезпеченням усіх необхідних для цього умов. Однією із гуманістичних стратегій у механізмах державного управління є інклюзивне навчання, в основі якого лежить принцип, який полягає в тому, що школи мають бути відкритими для всіх дітей,

незалежно від їхніх фізичних, інтелектуальних чи інших особливостей. Тому перед школою виникає необхідність знаходити шляхи, які б забезпечували успішне навчання всіх дітей, включаючи дітей, які мають фізичні чи розумові відхилення. [2]

В основу інклюзивної освіти покладена ідеологія, яка виключає будь-яку дискримінацію дітей та забезпечує рівне відношення до всіх людей і створює особливі умови для дітей, що мають особливі освітні потреби.

Концепція інклюзивної освіти передбачає участь дітей з інвалідністю в загальноосвітньому процесі з метою формування не лише відповідного освітнього рівня, але й соціальної позиції громадянина як однієї з умов формування гармонійної самодостатньої особистості для повноцінного функціонування в соціумі. [3]

В Україні проблема державної політики щодо впровадження інклюзивної освіти вивчена недостатньо і викликає сумніви та побоювання. Проте її успіх можливий лише за умови поступового забезпечення загальноосвітніх навчальних закладів висококваліфікованими педагогічними працівниками, які мають досвід спеціальної педагогіки. [4]

Таким чином впровадження механізму управління в освіті є ефективним методом в боротьбі з дискримінацією, що допоможе самоствердитися людям з обмеженими фізичними можливостями.

Література

1. Балл Г. Гуманізація освіти як джерело особистісної свободи 1997. – 358с.
2. Дробот Л. Інтеграція в суспільство вихованців шкіл-інтернатів для дітей з наслідками поліомієліту МАУП, 2003. – 360 с.
3. Колупаєва А.А. Проблеми спеціальної освіти дітей з особливими потребами в Україні КГПИ, 1976. – 82 с.
4. Рибець М., Стегній О. Куди йде постсоціалістична Європа// Віче., 1993, №5.-С.3-23.
5. Сохань. Л.В., Єрмакова І. Г.. Психологія і педагогіка життєтворчості. - К.: Либідь, 1996. - 407 с.

КОНТРОЛЬ И САМОКОНТРОЛЬ КАК ДЕТЕРМИНАНТЫ ЭФФЕКТИВНОСТИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Филатова Ольга Валерьевна

Владимирский государственный университет
60000, ул. Горького, 87, г. Владимир, Россия

Посвящено анализу компонентов в структурной организации деятельности - контролю и самоконтролю. Контроль и самоконтроль, выполняющие регулирующие функции, влияют на эффективность управленческой деятельности.

Психологическое изучение профессиональной деятельности, в том числе в системе образования, тесно связано с проблемами психологии личности. Традиционно при изучении личности в профессиональной деятельности выделяют группу психологических факторов трудовой деятельности: психические процессы, психические состояния и психические свойства личности – сложные образования, определяющие результативность деятельности и характер